

ת"פ 802/12/16 - מדינת ישראל נגד סמי נאסר

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני: כב' השופט רפי כרמל

ת"פ 802-12-16

המאשימה

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשם

סמי נאסר
באמצעות ב"כ עו"ד מ' בלום

הכרעת דין

הנאשם מזוכה מעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, שבאישום הראשון.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המחזיק שני אישומים. **האישום הראשון** מייחס לנאשם עבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, **לפי סעיף 334 לחוק העונשין, התשל"ז-1977** (להלן - **החוק**) בנסיבות סעיף 335 (א)(1) לחוק, עבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186 לחוק ועבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק. מדובר באירוע שנטען כי התרחש ביום 16.11.16 בסמוך לשעה 06:45 בואדי קאדום. הנאשם פגש באותו מקום את המתלונן, ס' ר'. בין השניים התנהל ויכוח כשלפתע הנאשם הצמיד ראשו לראש המתלונן, תפס בחולצתו של המתלונן ובידו השנייה שלף סכין והצמידה לצווארו של המתלונן. המתלונן דחף את הנאשם ואחז את הסכין. הנאשם משך את הסכין, כתוצאה מכך נגרם למתלונן חתך בכף ידו הימנית. בנוסף, נטען כי הנאשם נשך את המתלונן ביד ימין. **האישום השני** מייחס לנאשם עבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) + (2) לחוק. מדובר באירוע שהתרחש למחרת האירוע שבאישום הראשון, דהיינו ביום 17.11.16, בשעה 19:50. באותה עת ישבו מספר אנשים עם בני משפחת רזאללה במשרד הנמצא בסמוך לכיכר בראס אל-עמוד. הנאשם הגיע ביחד עם אחרים מהמדרגות של ואדי קאדום עם אקדח בידו, ירה מספר יריות באוויר ואז כיוון את האקדח לעבר בני משפחת רזאללה, ביניהם היה גם ס' ר', וירה לעברם לפחות חמישה כדורים, כאשר אחד מהם פגע ברגלו של א' ר' וגרם לפציעתו.

2. **תשובת הנאשם לאישום:** באשר לאישום הראשון, הנאשם מודה כי באירוע המפורט בו הוא אכן פגש באדם שאותו אינו מכיר, אותו אדם "התחיל" עם אשתו של הנאשם שהייתה במקום באופן שהסתכל עליה. בעקבות כך התפתח ויכוח בין השניים, לא התקיים ביניהם מגע פיסי, אנשים הפרידו ביניהם והנאשם עזב את המקום. באותו מעמד הנאשם לא השתמש בסכין ולא תקף אותו. באשר לאישום השני, כפר הנאשם במעורבותו באותו אירוע וטען לטענת אליבי, לפיה נכח בבית גיסתו, שם נפגש עם ילדיו ועם אשתו, זאת מאחר שהיה מסוכסך עם אשתו והיא התגוררה במקום אחר. בבית נכחו באותה עת אשתו, אחות אשתו - יסמין ובעלה של האחות - עבאס.

3. מטעם המאשימה העידו שוטרים רבים וכן ס' ר', א' ר', דיאנה נאסר - אשת הנאשם, מוחמד עבאס, גהאד רזאלה. מטעם הנאשם העידו הנאשם, השוטר כנעאן חמוד ויאזן נאסר - בנו של הנאשם. כן הוגשו מוצגים שונים, כפי שיפורט.

מאחר ששני האישומים שלובים, עדויות העדים, בחלקן, עסקו בשני האישומים.

4. **אשת הנאשם, דיאנה נאסר**, כבת 32 (עובדת כמורה), העידה כי בתקופה הרלוונטית היא ובעלה, הנאשם, לא התגוררו יחדיו עקב בעיות בזוגיות. ביום האירוע הנזכר באישום הראשון היא התכוונה לשלוח את בנה לבית הספר באמצעות רכב הסעות. היא חנתה עם רכבה בכיכר, וס' ר', אותו היא מכירה אך לא באופן אישי (דהיינו יודעת את זהותו), הסתכל על מכוניתה והסתובב סביב המכונית. בנה עלה לרכב ההסעות, היא נשארה במקום לשיחה טלפונית ובעלה - הנאשם, הגיע מביתם שבואדי קדום. הנאשם פנה אל ס' ר' ושאל אותו מדוע הוא מסתכל, החלו צעקות בין השניים "**שמו הראשים שלהם אחד ליד השני**", הגיעו אנשים אותם אינה מכירה, היא יצאה ממכוניתה, אחזה בבעלה ולקחה אותו במכונית למקום עבודתו בפסגת זאב. אותם אנשים שהגיעו, כך העידה, ניסו להפריד בין השניים, במכונית הייתה גם בתה בת השלוש. לדבריה, היא הרגישה מוטרדת מהתנהגות ס' ר' שעמד מול מכוניתה והלך וחזר סביב מכוניתה. דיאנה נאסר, בעדותה, אמרה כי לא ראתה שהנאשם עשה שימוש בסכין בשעת האירוע.

באשר ליום המחרת, העידה דיאנה כי סיכמה עם הנאשם להיפגש בבית אחותה על מנת להסדיר את בעיותיהם, שם גם יהיו אנשים שסייעו בכך. בעלה הגיע בסמוך לשעה 19:30 ונשאר כשעה. בתחילה, כולם ישבו יחדיו ולאחר מכן נשארו שניהם בחדר. הנוכחים בדירה היו העדה ושני ילדיה, אחותה ובעלה. היא אישרה שייתכן שהתקשרה לנאשם, לפני שהגיע, בשעה 19:28, והוא הגיע לאחר כעשר דקות. בעדותה הוסיפה, כי כאשר הייתה אצל אחותה, חבר של בנה יאזן התקשר אליו ואמר לו שיש בעיות בראס אל עמוד, ונשמעו יריות, בנה יאזן (שהוא כבן 11) סיפר לה ולבעלה על כך, בעלה של אחותה ראה בפייסבוק שיש בעיות בראס אל עמוד, הנאשם יצא לשם על מנת לראות במה מדובר, והיא עמדה על כך שבשעה שנשמעו יריות הנאשם היה עמה.

בחקירתה הנגדית הבהירה דיאנה כי המפגש עם אחותה וגיסה ארך כשעה ובפרק זמן זה היא ובעלה שהו יחדיו כ-15-20 דקות.

5. **ס' ר'** (כבן 23), אמר בפתח עדותו כי אינו רוצה להעיד. לדבריו הוא ביטל את תלונתו, הוא והנאשם חברים ושכנים, נעשתה סולחה, יש מסמך על כך, ופירוש דבריו לכך שהתלונה בוטלה הנו בזה שאינו מבקש מהנאשם דבר. למרות זאת, ס' ר' העיד כלהלן: לדבריו, הוא עומד בכיכר כבכל יום בהמתנה להסעה לעבודתו. ביום האירוע, הנאשם הגיע, פנה אליו ואמר "**למה אתה מסתכל עליו**", פרץ ויכוח, העד אמר לנאשם שהם חברים ושלא יעשה בעיות. לפתע הגיעה אשת הנאשם במכוניתה, הנאשם שוב פנה אליו, אמר שיפרק אותו (את העד), העד ביקש ממנו שיעזוב: "**פתאום הוציא סכין מהכיס האחורי, תפסתי אותו ביד, קיבלתי שריטה ביד, זרקתי את הסכין. השריטות זה מהסכין שתפסתי אותה. תפסתי אותו ורציתי להרביץ לו ופתאום נשך אותי וקילל אותי**" (תמונת יד חבושה - ת/17. נשיכה - ת/18. תעודה רפואית - ת/19).

באשר לאירוע הירי אמר כי אינו זוכר מי ירה (אף שבחקירתו במשטרה מסר כי הנאשם ירה), ולדבריו בעדותו, "**היה חושך והמרחק לא היה קרוב**" והוסיף: "**יש מצב שבגלל הלחץ אמרתי שזה ס'. יום קודם הרים עליי סכין**".

באשר למספר היריות, אמר העד, בעדותו בבית המשפט, כי מספר היריות לא הגיע כדי עשר יריות (במשטרה אמר: בין 6 ל-10).

העד אמר עוד כי אינו מכיר את אשת הנאשם, מעולם לא דיבר איתה, הוא ראה אותה בשכונה. הסולחה התקיימה לאחר כשבוע.

6. עוד הוסיף ס' ר', בעדותו בבית המשפט, באשר לאירוע הירי, כי הוא היה בתוך החניון השייך למשפחתו. הוא ודודיו, דיברו על כך שיש לעשות סולחה מאחר שמדובר בשכנים והוסיף: **"פתאום שמענו פיצוצים ולא ידענו מה זה ובאו אנשים ואמרו שזה עלינו וראיתי פתאום ארבעה אנשים, היה חושך ראיתי שמישהו מרים נשק עליי ויורה אני התגלגלתי על הרצפה וראיתי שכן דוד שלי צועק והוא נפגע ברגל. אני לא נפגעתי. היו אולי ארבע יריות שתיים עלינו ושתיים באוויר. ראיתי ארבעה אנשים אבל רק לאחד ראיתי נשק"**. מאחר שהעד אמר בחקירתו במשטרה, בניגוד לעדותו בבית המשפט, כי ראה את היורה התקבלה הודעתו במסגרת הוראת סעיף 10א' לפקודת הראיות (נוסח חדש), תשל"א - 1971, (ת/20, דיסק - ת/20א'). העד הוסיף כי בחקירתו במשטרה היה לחץ.

7. הודעתו של ס' ר' נמסרה במשטרה ביום 17.11.16 בשעות הצהריים. חקירתו תועדה.

באשר לאירוע נשוא האישום הראשון אמר העד, בהודעתו, כי לאחר שפרץ הוויכוח המילולי בינו לבין הנאשם בעקבות דברי הנאשם **"מה אתה מסתכל עליי ככה"** ולאחר שהעד כינה את הנאשם **"זבל"**, בין היתר, כלהלן: **"ואז ... ביד שמאל תפס אותי בחולצה ויד ימין הוא הרים אותה לכיוון שלי הצמיד את היד שלו יד ימין עם סכין לצוואר שלי, אני באתי הרחקתי אותו ודחפתי אותו ממני עם שתי ידיים. הוא אחרי זה התחיל לעשות תנועות עם הסכין עד שתפסתי את הסכין ביד שלי ואז הוא משך את הסכין תוך כדי שאני תופס אותה ביד וירד לי דם מהיד. הוא גם נשך אותי ביד ימין אני שברתי לו את הסכין ביד שלי ואז באו אנשים והרחיקו אותו ממני..."**. ... כן ציין העד כי בין משפחתו לבין הנאשם היה קיים סכסוך, והוא אמר לנאשם, בתחילת המריבה, כי הוא אינו קשור בסכסוך זה. הסכין, כך תיאר העד במשטרה, הייתה סכין יפנית וצבע הידית היה בין כתום לשחור, הנאשם הוציא הסכין מכיס מכנסיו האחורי מצד ימין וביד ימין והעד אף הוסיף כי אשת הנאשם צעקה לעברו של הנאשם כמה פעמים ואף הרחיקה אותו. העד הרחיב כי לאחר שנעצר נסע לעבודתו בבית שמש, התקשר למשטרה, ושוטרים הגיעו למקום עבודתו. הסברו כי לא התלונן מיד הנו שדובר על פתרון בדרכי שלום ועל פיצוי שישולם על ידו עקב הטענה כי הסתכל על אשת הנאשם. בסיום עבודתו הלך לקבלת טיפול רפואי. באשר לריב בין המשפחות אמר העד, בהודעתו במשטרה, כי מדובר בריב שהיה כשבועיים לפני כן. הנאשם, כך אמר, תקף אישה ממשפחתו עם שני כלבים וזרק אבנים ולאחר מכן הייתה סולחה והנאשם שילם 2,000 דולר.

לאחר אותו אירוע, כך מוסיף העד ומפרט בהודעתו, דובר עם אביו של הנאשם, ששמו מאהר, ודודו סעיד, על סולחה. בני משפחת רזאלה הלכו אל בני משפחת הנאשם לשם כך, אולם משפחת הנאשם סירבה ואף איימה כי אם לא ישולם להם (לבני משפחת הנאשם) פיצוי, **"נעשה לכם דברים"**.

8. באשר לאירוע הירי אמר העד בחקירתו במשטרה כי שעה שבני משפחתו התאספו במשרדם ודובר על סולחה,

ודודו אוסאמה, שהוא הדובר של המשפחה, אף התקשר לאביו של הנאשם והציע סולחה, בני משפחתו נסעו לקידום הסולחה "ואז איך שהגיעו לחצי דרך באו שלושה או ארבעה בחורים וירו לעברנו תוך כדי שאני יושב במוסך בא סאמי והתחיל לירות לעברנו..." ש' - "אתה ראית מי ירה בך" ת' - "כן, סאמי נאסר... באקדח". לדבריו, נורו 6 עד 10 יריות ממרחק של 30 עד 50 מטרים, הנאשם לבש שחור, ירה תוך כדי הליכה, בתחילה באוויר לאחר מכן לכיוונם, הנאשם היה היחיד שירה והוא אינו מכיר את שלושת האנשים שהיו עם הנאשם.

9. ס' ר' עמד על כך שאין אמת בטענה לפיה "התעסק" עם אשת הנאשם, הוא לא ידע שהשניים חיים בנפרד, הוא לא הסתובב סביב הרכב של אשת הנאשם ולא ירד כלל מהמדרכה. לעניין פציעתו מהסכין אמר שהנאשם אולי רק רצה לאיים.

10. לעניין האישום השני העיד א' ר', שנפצע באירוע, כי הוא אינו מכיר את הנאשם אלא בפניו. בשעת שהותו בחניון, לאחר שהמכובדים שהיו שם עזבו, הוא נפצע ברגלו כתוצאה מירי (תמונות הפגיעה באיהאב - ת/13, סיכום המחלה ת/2, תמונות נוספות - ת/1).

11. קאסם רזאלה, כבן 27, גיסו של ס' ר' (ס' הינו אח אשתו). לדבריו, הוא הוזמן למפגש עקב "בעיה" שבין הנאשם לבין ס' ר'. לאחר שהמכובדים שהוזמנו למפגש עזבו, הוא הלך לחניון והיה בסמוך לא' (היו שם גם ראאד, ס' וחאלד) ולפתע ירו לעברם. היה חשוק, הוא לא ראה מי הורה ופינה את איהאב שנפצע לבית חולים. הירי התבצע בין 19:30 לבין 20:00. "הבעיה" בין ס' ר' לבין הנאשם מקורה ביום האתמול, וההתכנסות נועדה לצורך סולחה. בעדותו בבית המשפט אמר כי היו 1-2 יריות (במשטרה: 2-7). כחודש לאחר הירי נערכה מעין סולחה בין המשפחות. לעניין הסכסוך בין הנאשם לבין ס' ר' שמע מפי ס' ר' כי הנאשם רצה לתקוף אותו וכי לנאשם הייתה סכין.

12. העד חאלד רזאלה, כבן 33, גם הוא נכח באירוע הירי. לדבריו, בעדותו בבית המשפט, הוא לא ראה זהות הירורים, נורו 3-4 יריות. הודעתו התקבלה לפי סעיף 10א' לפקודת הראיות - ת/15. בהודעה במשטרה אמר חאלד שהנאשם ירה, ואחיו היו איתו. בעדותו בבית המשפט אמר כי אינו זוכר אם אמר זאת "יכול להיות שאמרתי אבל אני לא זוכר". כאשר נאמר לו, שוב, שבחקירתו במשטרה אמר שראה את הנאשם שולף אקח ויורה לכיוונם, והוא, אף שראה את שליפת האקדח לא ברח שכן חשב "שזה לא אמיתי" הגיב לכך בעדותו: "אני זוכר שאמרתי שחבשו כובע ולא זוכר שאמרתי כן". עוד הוסיף, בעדותו בבית המשפט, כי היום (בטרם עדותו) בני משפחת הנאשם דיברו אותו ושאלו מדוע בא להעיד והוא לא השיב להם.

בחקירתו הנגדית אמר העד כי הוא קורא מעט עברית, ההודעה לא תורגמה לו, מה שכתוב בהודעה - נכון, אך יש פרטים שאינו זוכר, וכי לא ראה את פניו של הורה.

13. ניכר היה שמאוד לא נוח היה לעד זה להעיד.

14. חאלד רזאלה מספר בהודעתו במשטרה - ת/15 - כי הנאשם ואחיו עלו בסמוך לשעה 20:00 ממדרגות ואדי

קאדום, וממרחק של כ-15 מ' הנאשם שלף אקדח וירה 6-7 פעמים כשהוא מכוון לכיוונו. אחת היריות פגעה באיחאב. לדבריו, בהודעה זו, הוא מכיר את הנאשם מהשכונה ומזהה זהותו בתמונה שהונחה לפניו.

15. **מוחמד עבאסי**, כבן 32, הינו גיסו של הנאשם. בערב אירוע הירי משפחת הנאשם התארכה בביתו. בשלב מסוים בנו של הנאשם "ראה בפייסבוק" שיש בעיה בין הנאשם לר', הנאשם קיבל שיחת טלפון ויצא. לדבריו, הוא הגיע לביתו בסמוך לשעה 18:30-19:00, הנאשם הגיע כשעה לאחריו ושהה בביתו כ-25-20 דקות.

16. **ראאד רזאלה**, כבן 30 הינו אחיו של ס' ר'. העיד כי בשעת הירי הוא עמד בסמוך לחנות, הגיעו 3 אנשים, אחד עם כובע ואי אפשר לזהות את פניו, היה חשוק, הם היו במרחק ואחד מהם ירה 3-4 יריות. איחאב נפגע.

בעדותו במשטרה אמר כי הנאשם היה זה שירה, על-כן הוא נשאל על כך ותשובתו: **"לא זוכר שאמרתי את זה במשטרה... יכול להיות שאמרתי שזה סאמי שיש לנו בעיה אתו, אבל אני לא בטוח שזה הוא"**. עוד עומת עם כך שבהודעתו במשטרה אמר כי הנאשם צעק **"איפה הוא איפה הוא"** ותיאר את לבושו, ושוב נאמר לו שבחקירתו במשטרה אמר שהנאשם ירה, ודבריו בבית המשפט: **"אמרתי שיכול להיות שהזכרתי את שמו בגלל שהבעיה הייתה אתו והייתי עצבני אבל אני לא בטוח אם זה האיש או לא. הוא היה עם כובע ומצחיה... (הייתי עצבני) כי ירו וכן דוד שלי נפגע ויכול להיות שאני אפגע או אחי או מישהו אחר..."** בעדותו בבית המשפט גם אמר שהיורה היה במרחק 100-150 מ'. כאשר נאמר לו כי במשטרה אמר שהוא יודע שהנאשם היה זה שירה, מאחר שאמר בחקירתו: **"לא כיסה את פניו ולא כלום ואני מכיר אותו"** השיב: **"יכול להיות. זה היה שעה של עצבנות אבל מי שירה היה רחוק ותווי פנים לא ברורים. לא זוכר מה אמרתי במשטרה. יכול להיות שאמרתי את זה במשטרה אבל לא סיפרתי אמת. אמרתי מה שאמרתי כי הייתי עצבני. אמרתי שזה סאמי אבל לא בטוח שזה הוא"**. הודעתו - ת/21.

בחקירתו הנגדית הבהיר העד כי אף שהיה בחנות כשהחלו היריות, הוא יצא והיריות לא הסתיימו בטרם יצא, וכן, הוא עמד בסמוך **"לשולחן המוכר"** משם **"אפשר לראות המתרחש בחוף"** כן הכחיש הטענה כי זהות היורה נקבעה בכינוס משפחתי רב משתתפים.

17. בהודעתו ת/21, אומר ראאד רזאלה במפורש כי היורה היה הנאשם אשר הגיע, צעק **"איפה הוא" "איפה הוא"** ותוך כדי כך ירה 7-8 יריות, מאחת מהן נפגע בן דודו איחאב. לדבריו בהודעתו זו, הנאשם הגיע ממדרגות ואדי קאדום **"ואיך שסיים החל לירות ושמאל ימין ולכל עבר וצעק איפה הוא איפה הוא"**. ראאד אמר כי ראה את הנאשם יורה בעת שהיה במרחק של כ-150 מ', מעבר לכיכר, במקום מואר, הוא מכיר את הנאשם היכרות שטחית - גר בשכונה ממשפחת נאסר. לשאלה **"איך ידעת שזה היה סאמי נאסר"** השיב **"אני מכיר אותו לא כיסה את פניו ולא כלום ואני מכיר אותו... (לבש) חולצה עם קווים בצבע חום ושחור ומכנס ג'ינס"**.

עדויות שוטרים:

18. השוטר **ערן זקן** הגיע לבית הנאשם על מנת לעצרו. הוא הוצב לאבטח מחוץ לבית, ראה אדם שקופץ מעל הגדר החוצה. אותו אדם היה הנאשם שנעצר על ידו (דו"ח פעולה - ת/3). הקצין **פאדי גאנם** הגיע לזירת הירי כמה דקות לאחר קבלת הדיווח ולאחר שהנפגע פונה. במקום הייתה המולה והיו אנשים רבים ואף שוטרים (העד הגיע בשעה

20:15-20:10). ערך דו"ח - ת/4 ומזכר - ת/5. השוטר **יוסף אמסלם** היה אחראי על תיק החקירה. ביצע בדיקה לגבי אנטנות סלולאריות והאפשרות לאכן את הנאשם בזירת הירי. מאחר שהנאשם גר בסמוך, לא ניתן לערוך הפרדה. השוטר **יוסף אסעד פואד** צילם את הזירה מבחינת התאורה בשעות הלילה - התמונות ת/6. ערך דו"ח פעולה ת/7. השוטר **אייל חלבי** ערך חיפוש בדירת הנאשם ועצר את נאשם. השוטר **איליה בידרמן** ערך דו"ח פעולה באשר לתקיפתו של הנאשם (סעיף 2 לכתב האישום). השוטר **אדם זגורי** חקר את אירוע הירי. דיבר עם הנפגע ביום 17.11.16 בשעה 19:45. הנפגע איהאב לא שיתף עמו פעולה ולאחר מכן חזר לזירה. כתב הדו"ח ת/9. במהלך שהותו בזירה נמצא תרמיל של כדור 9 מ"מ. החוקר **כנג' מרעי** חקר הנאשם וגבה עדות מאשתו וממעורבים נוספים (הודעת הנאשם ת/10, תמליל - ת/10א', פלט השיחות בין הנאשם לבין אשתו - ת/11). ערך שיחה עם טכנאי מז"פ לגבי קליע שבקיר (המזכר - נ/1). השוטר **גראת גאנם** תמלל השיחה למוקד 100 - ת/12, וצילם את הנאשם בחקירתו במשטרה ואת הנפגע בבית החולים (התמונות - ת/13). ס' ר' הצביע על מיקום האירוע בתצ"א - ת/14. השוטר אפי כהני גבה הודעת העד חאלד רזאלה (ת/15) ולדבריו, דברי העד נרשמו במדויק והעד דיבר בעברית. השוטר **ריאד גאנם** שב להעיד לאור הסתייגות המתלונן מדבריו שנאמרו בהודעה ת/20 (אישום ראשון). לדבריו, אם הוא שם לב לדבר מה חריג - נרשמת הערת חוקר. הודעה זו תועדה. קיימות הערות חוקר (הוגש בדיסק של ת/20). השוטר **כנעאן חמוד** העיד באשר להודעת גהאד רזאלה - ת/21. השוטר לא זכר את נסיבות גביית ההודעה, אך ציין כי אם העד עצבני או כועס מאוד - קיים לכך תיעוד.

קיימים דוחות פעולה של שוטרים שהגיעו לזירה (ת/9 - כולל תפיסת תרמילים), ת/8 - אודות האישום הראשון - קבלת הודעה על האירוע - המתלונן הציג החתכים ביד לשוטר בבית שמש), ת/7 - בדיקת תאורה במקום הירי ביום 23.11.16 שעה 19:00. "תאורת רחוב די טובה כתוצאה מעמודי תאורה". התמונות - ת/6 - אבל מעידות על תאורה טובה (ר' גם המזכר ת/5). דוח פעולה ת/4 - אירוע הירי.

19. הנאשם

כבן 36. לגבי האירוע הראשון העיד כי ראה את ס' ר' מסתובב סביב המכונית בה ישבה אשתו. הוא שאל אותו (את ר') מדוע הינו מסתכל, פרץ ויכוח, החלו דחיפות הדדיות, ר' נחתך מזכוכית שהייתה על גדר אבן. הנאשם הכחיש כי הייתה ברשותו באותה עת סכין יפנית. ר' אחז במפתחותיו של הנאשם. נעשתה סולחה בקשר עם אירוע זה.

לגבי אירוע הירי, העיד הנאשם, כי הוא ואשתו הגיעו אל בית אחותה על מנת להשלים שכן היו מסוכסכים (סכסוך שנמשך מספר חודשים). הוא הגיע לבית גיסתו לאחר שגיסו כבר חזר מעבודתו, בסמוך לשעה 17:30-18:00 ונשאר שם כ-20-30 דקות. בנו ראה בפייסבוק ידיעה אודות בעיה בין משפחת רזאלה למשפחת הנאשם ועל כן הוא הלך לבית שלו, כל אחיו היו שם ולדבריו הוא לא ירה על איש, בדיקה שנערכה לו למחרת לגילוי שרידי ירי לא הניבה תוצאות, ואף לקחו לבדיקה את בגדיו. לדבריו, הוא, אביו ואחיו, גרים באותו בניין.

בחקירתו הנגדית הבהיר כי ס' ר' התבונן על אשתו (של הנאשם) ולא על הרכב וניתן היה לראות זאת, ולדבריו: **"הוא היה צריך לבקש סליחה כי הסתכל על אשתי והילדה. סיפרתי למשפחה, לאחי הגדול ולאבא שלי וכל המשפחה ידעה... אמרו שאנחנו נבדוק עם השכנים לפתור הבעיה..."**

באשר לסולחה בקשר עם האירוע הראשון, אמר הנאשם כי זו לא יצאה לפועל, שכן האמורים לקחת חלק

בסולחה היו בדרכם לבית הוריו אך חזרו על עקבותיהם עקב אירוע הירי. לאחר הירי הייתה סולחה "כי התברר שזה לא אני והם לא יודעים מי זה". כן העיד כי ס' ר' ואחיו מבקשים להפליל אותו עקב המריבה.

20. הודעות הנאשם במשטרה: בחקירתו במשטרה מיום 23.11.16 מכחיש הנאשם, באשר לאירועי האישום הראשון, מריבה עם המתלונן ואומר כי אף אם אשתו אומרת כך - היא משקרת (וכמובן מוכחש אירוע השימוש בסכין) וכן מוכחש חלקו באירוע הירי (תמליל - ת/24, דיסק ת-24, הודעה ת/24 - ההודעה הוגשה גם כ-ת/10 - ת/10א').

ביום 18.11.16 (שעה 18:02) נחקר הנאשם אודות אירועי האישום הראשון ומכחיש כי דקר את הנאשם (הודעה ת/23). בחקירה באותו תאריך (בשעה 06"16) נחקר הנאשם אודות הירי, נשאל אודות נושאים שונים, ולקראת סוף החקירה אינו משתף פעולה (הודעה - ת/22, דיסק ת/22א'). ת/27 הוא דו"ח מז"פ בדבר חיפוש סימני ירי על ידיו של הנאשם (ת/26 - בדיקת תרמיל שנמצא בזירה).

21. בנו של הנאשם, **יאזן נאסר**, כבן 12, העיד כי בעת שהותו אצל דודתו עם הוריו (בערב הירי) חבר שלו התקשר אליו ואמר שיש בעיה, יאזן ראה בפייסבוק שיש בעיה בין משפחתו למשפחה אחרת (משפחות נאסר ור') ואז אביו יצא לראות מה קרה. החבר שהתקשר אליו הוא מוחמד חשים, שכן וחבר. לדבריו, אביו רצה לבדוק במה מדובר כי יש שתי משפחות בשם נאסר. וכן, לדבריו, הנאשם שהה בדירה כשעה-שעה וחצי בטרם עזב.

הודעתו הוגשה לצורך סתירות (ולא לפי 10א') - ת/31.

טענות הצדדים

טענות המאשימה

22. המאשימה טוענת כי ממכלול הראיות שהוצגו לבית המשפט הוכח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם נקט באלימות, תוך שימוש בסכין ואקדח, כלפי המתלוננים והוא זה אשר גרם לפציעותיהם כמפורט בכתב האישום. כוונתו של הנאשם נלמדת מהעובדות שהוכחו והוא היה מודע למשמעות התנהגותו ולאפשרות גרימת התוצאות הטבעיות שעשויות לצמוח ממנה. לפיכך, עותרת המאשימה להרשעו בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

23. ראיות המאשימה הן: המתלונן ס', המתלונן א' ובני משפחת ראזלה שנכחו במקום האירוע בעת שהתרחש, שוטרים שגבו הודעות מעדי התביעה ושוטרי סיור שהגיעו לבית הנאשם לצורך מעצרו וביקרו בזירת האירוע שבאישום השני. תמלילי השיחות למוקד 100 שבוצעו לאחר האירוע שבאישום השני. כמו כן, נוכח טענות הנאשם בנוגע לאישום השני, הועדו אשת הנאשם, דיאנה נאסר ומחמוד עבאסי.

24. **האישום הראשון:** המאשימה טוענת כי המחלוקת נוגעת לתקיפת המתלונן ס' ע"י הנאשם, ותוך שימוש בסכין, וכפועל ישיר גם החבלות אשר נגרמו למתלונן.

25. **המתלונן ס' ג'** העיד בבית המשפט עדות השונה משמעותית מדבריו בעת שהגיש תלונה במשטרה (ת/20), ולפיכך מבקשת המאשימה להעדיף, את גרסתו הראשונה במשטרה על פני עדותו. בהודעתו במשטרה תיאר ס' את אופן התרחשות האירועים כמפורט בשני האישומים. הוא תיאר את הסכין (שורה 22 ת/20) וכיצד הוציא אותה הנאשם מכיסו. כמו כן, אמר כי אשת הנאשם היתה במקום, צעקה לעברו והרחיקה אותו. השוטר איליה בידרמן העיד ל התיאור הכנה שמסר ס' במשטרה. עדותו של ס' גובתה באמצעות תעודה רפואית (ת/19) בתצלומים של המתלונן מיום הגשת התלונה (ת/17-18) ובהערות החוקר בגוף ההודעה (ש' 51 ת/20).

ס' והנאשם העידו בבית המשפט כי אין ביניהם סכסוכים קודמים והיכרותם נובעת מסמיכות מגוריהם. בתחילת עדותו, ציין ס' כי המשפחות עשו סולחה (ת/30), ובעקבותיה "הוריד" את התלונה שלו (עמ' 189 לפרוט'). בעדותו תיאר ס' כי הנאשם פתח בחילופי הדברים והאלימות בסוברו כי ס' הסתכל עליו ללא הצדקה ובניגוד לדברים שמסר הנאשם - אשתו הגיעה למקום מאוחר יותר (עמ' 188-189 לפרוט'). עוד תיאר ס' כיצד שלף הנאשם את הסכין וכיוונה לצוואר וכיצד הצליח להדוף את הפגיעה, וכי האירוע הסתיים לאחר שאנשים הפרידו בינו בלין הנאשם לאחר שפצע אותו כמתואר וכי בסופו ש האירוע איים עליו הנאשם.

26. אשת הנאשם, דיאנה נאסר, העידה כי אינה מכירה את ס' וראתה אותו פעם אחת ביום האירוע. היא תיארה כיצד עצרה עם רכבה ליד המקום. היא אמרה כי היו חילופי דברים בין ס' לנאשם. אמרה כי בעת האירוע היתה בתוך הרכב וס' והנאשם עמדו בצד הימני, ובמושב האחורי ישבה בתה בת ה - 3. גם לגרסתה של דיאנה, התערבותה בוצעה בשלב מאוחר (עמ' 84 לפרוט'). זאת באופן התואם את עדותו של ס' שאמר שאותם אנשים הפרידו בינו לבין הנאשם בחלקו האחרון של האירוע ולאחר שנפצע מהסכין של הנאשם ומנשיכתו. המאשימה טוענת כי ניתן להתרשם מעדותה של דיאנה כי היא מנסה לגונן על הנאשם, לו היא נשואה, הן ביחס למניע לתקיפה והן ביחס לאופן שבו תקף ופצע את ס' וכי היא ניסתה להרחיק אותו. המאשימה טוענת כי ההגנה אישרה את ענין ניסיונות הזימון של דיאנה לצורך מתן עדות במשטרה, שסירבה להתייצב ועשתה כן רק לאחר מספר ניסיונות. עוד טוענת המאשימה כי עדותה של דיאנה אינה שוללת את תיאור הדברים שמסר ס', בשים לב למקום בו היתה דאינה ולעובדה כי התייחסה לכך שיצאה מן הרכב רק בסוף האירוע.

27. **האישום השני:** המאשימה טוענת כי באישום זה יריעת המחלוקת העובדתית הנה רחבה לאור טענת האליבי של הנאשם.

28. לטענת המאשימה, ניתן ללמוד על **שעת האירוע** משיחות הטלפון למוקד 100 בעקבות הירי ומזכרי התמלול שלהן (ת/12 ו - ת/29), כך שהתרחש בשעה 19:49. האזרחים שהתקשרו לדווח על האירוע סירבו להתייצב לעדות, למעט עבד אל נאסר אבו ג'ומעה, שמסר עדות במשטרה ביחס לשני האישומים, אך סירב לשתף פעולה עם המאשימה ולהתייצב לעדות בבית המשפט.

29. **המתלונן איהאב,** שנורה ברגלו, העיד כי נורה עת שהה בתוך חניון בו ישב עם בני משפחתו. הוא אמר כי לא ידע מי ירה בו ורק שמע שיש בעיה בין בן דודו ס' לבין הנאשם (עמ' 13 ו - 29-30 לפרוט'). המאשימה טוענת כי בניגוד לטענות ההגנה, איהאב לא הגיע למקום על מנת לתקוף את הנאשם או בני משפחתו ואיש לא היה במקום עם אקדח. איהאב תיאר גם כי ביום בו נורה, בני משפחתו היו בדרכם לעשות סולחה עם משפחת הנאשם, אך ניסיון זה נקטע בשל

אירוע הירי. איהאב אישר את פצעי הירי שנגרמו לו ושתועדו (ת/1, ת/2).

30. **קאסם ראזלה** אמנם לא ידע לומר בעדותו מי היורה, אך אישר את הדברים שמסר א' בעדותו (עמ' 35 לפרו'), וכך ביחס לסיבה בגינה היו בני משפחת ראזלה במקום ולסיבה בגינה הוצרכו המשפחות לאותה סולחה. בהמשך הדברים אמר קאסם כי שמע את הדברים אודות הסכסוך מס' בעצמו (עמ' 44-45 לפרו'). זאת באופן התואם את עדותו של ס', שאמר כי לאחר האירוע מושא האישום הראשון הוא פנה לבני משפחתו וסיפר להם מה שאירע על מנת שהנאשם יתנצל (עמ' 207-208 לפרו'). כמו כן, גם קאסם וגם ס' אישרו את קיומה של הסולחה לאחר הירי, לאחר שניסיון הסולחה הקודם סוכל בגין אירוע הירי.

המאשימה טוענת כי אמנם קאסם לא ידע לומר מי היורה, אך מדבריו בעמ' 56 לפרו' עולה כי ברגע ששמע את היריות וראה משהו אדום הוא ברח. הוא אמר כי שמע מישהו צועק ופנה לראות מי צעק וראה את איהאב. המאשימה מפנה לכך שקאסם מכיר את סאמר על רקע שכנות, אך לא התייחס להיכרות עם הנאשם.

עוד טוענת המאשימה כי עצן העובדה שהעדים איהאב וקאסם לא ראו מי היורה אין בה עדי לאיין את עדויותיהם של בני המשפחה, שכן זיהו את הנאשם כמי שירה ופצע את איהאב.

31. **ס'** הגיע למסור עדות בבית המשפט לאחר שלא שעה למספר זימונים. בניגוד לדברים שאמר בנוגע לאירוע הדקירה, הוא סייג חלק מעדותו במשטרה לענין אירוע הירי. לענין הפער בגרסתו של ס' ביחס לשני אירועים אלה, המאשימה מפנה לדבריו על דוכן העדים מהם עולה כי ההסכם בין שתי המשפחות בסולחה כלל הסכמה על חזרה על חלק מהתלונה במשטרה, וכי הוא "מכבד את הסולחה" (עמ' 187 ו - 205 לפרו'). כמו כן, מעדותו של ס' ניתן לראות כי בניגוד לטענות ההגנה במהלך החקירה הנגדית, הרי שהעדים לא יכלו ולא תיאמו גרסאות ביחס לזהות היורה. כמו כן, בעדותו, ס' ביקש להדגיש כי לא שיקר במשטרה (עמ' 194 לפרו'). בדברים אלה הוא אישר את הדברים שמסר במשטרה ולפיכך ניתן לקבוע כי אימץ ואימת את גרסתו כפי שמסר אותה במשטרה, כך שבית המשפט יכול להעדיף את תלונתו במשטרה על פני עדותו בבית המשפט. המאשימה הפנתה בענין זה לע"פ 71/76 הלכת מרילי. לחלופין, נטען כי בית המשפט יכול לאמץ את גרסתו של ס' בהתאם לסעיף 10א לפקודת הראיות. המאשימה טוענת כי ס' אישר בעדותו את הודעתו במשטרה ואף זיהה את חתימתו. כמו כן, המאשימה מפנה להתנהגותו של ס' במהלך הדיון ולכך שהוא חזר והציג את מסמך הסולחה וביקש לסיים את עדותו מספר פעמים במהלך הדיון. המאשימה מפנה לכך שס' תיאר באופן מפורט כי הבחין ביורה וזיהה אותו כנאשם (ת/20 ש' 98-113).

32. **ראאד ראזלה**, אחיו של ס', התייצב לעדותו רק לאחר שהוצא צו הבאה בעניינו. כבר בפתח דבריו הוא סתר את הדברים שמסר בחקירתו במשטרה (ת/21). המאשימה מבקשת להעדיף את גרסתו במשטרה, שנמסרה מיד בסמוך לאחר האירוע ביום 17.11.16 בשעה 22:25. זאת, בשים לב להתנהגותו של העד, לסירובו להתייצב לעדות, לטיבו של האירוע ולנסיבות המשפיות שתיאר כאשר התייחס לסולחה שנערכה בין המשפחות לאחר אירוע הירי. כמו כן, הוא אמר כי לא זוכר מה השיב לחוקר במשטרה גם לנוכח חלוף הזמן. גובה ההודעה, כנעם חמוד, העיד אודות נסיבות גביית הודעתו של ראאד.

בהודעתו במשטרה אמר כי סאמר יצא מהמדרגות והחל לירות לעברו של העד ואנשים נוספים, תוך שהנאשם צועק "איפה הוא". כמו כן, הנאשם ירה 7-8 כדורים באוויר ועליהם. הוא תיאר כיצד הוריד את היד וכיוון את הנשק

לעברם תוך שהזיז את היד ימינה ושמאלה, ואמר כי הנאשם היה מתחת לתאורה. כמו כן, הוא התייחס למרחק שממנו הבחין בנאשם.

33. **חאלד ראזלה** העיד בנוגע לאירוע הירי ואמר כי לא רצה ללכת למשטרה ועשה כן כי הכריחו אותו. הוא אמר כי אינו זוכר מה מסר במשטרה. בנסיבות אלו ובהתאם להלכת מרילי מבקשת המאשימה לאמץ גרסתו של עד זה במשטרה, שנמסרה במסוך לאחר האירוע, שם תיאר כיצד סאמי שלף אקדח וירה לעברם 6-7 פעמים ובכדור האחרון שהוא ירה, איהאב צעק "רגל ימין שלי, רגל ימין שלי". העד אמר כי ראה את הנאשם שולף את האקדח ואמר כי לא ברחו בחשבם שזה לא אקדח אמיתי.

34. המאשימה מפנה גם **להודעות שוטרי הסיור** שערכו ביקור במקום האירוע ותיעדו את תנאי התאורה במקום בשעות הערב (ת/4, ת/6 ו - ת/14). מתיעוד זה ומהעדויות אף ניתן להתרשם לענין המרחקים וכי על אף חזרתם של העדים מגרסתם הראשונה - הם אכן יכלו לזהות את היורה מהמקום בו עמדו.

35. בשולי הדברים, העירה המאשימה כי ניסיונות לאתר את אחיו של הנאשם, בהתאם לראיות שעלו גם כנגדם, לצורך חקירתם, לא צלחו.

36. **טענת האליבי של הנאשם:** המאשימה טוענת כי יש לדחות את טענת הנאשם בנוגע למקום הימצאו במהלך אירוע הירי. המאשימה מפנה לפער המשמעותי שבין עדויות בני משפחתו של הנאשם, מחמוד עבאס, דיאנה נאסר, הנאשם ובנו יזן, לענין משך זמן שהותו של הנאשם בבית וכן הסיבה שבגינה עזב את הבית. דיאנה אמרה שהנאשם הגיע לבית עבאסי בשעה 19:45 או 20:00 והוא ישב איתם 15-20 דקות. הנאשם אמר בהודעתו (ת/22) שישב אצלם יותר משעה ואמר כי לוקח 10 דקות להגיע מהיכר אל הבית שלו. מחמוד עבאסי אמר כי הנאשם היה בביתם 20-25 דקות. עוד נטען כי על אף שלטענת הנאשם, יסמין עבאסי יזמה את המפגש בינו הגיע למקום - ההגנה לא הזמינה אותה לעדות, ומחדל זה פועל לחובתה.

37. עוד נטען כי ככל שההגנה תעלה טענות באשר לפרשנות ראיות כגון תמונות וחווות דעת מז"פ ביחס לקליע ולנוכחות מתכתית על ידיו של הנאשם - יש לקבוע כי ההגנה לא הציגה ראיה לסתור זאת או כזו שמספקת הסבר סביר לכך.

38. באשר לפלט השיחות מהטלפון הנייד של דיאנה (ת/11), נטען כי החוקר מרעי העיד על נסיבות הפקתו לאחר שדיאנה טענה כי לקחו אותו ממנה בכח. מעדותו עולה כי בניגוד לדבריה, הפלט הופק לאחר שנתנה הסכמתה לכך. המאשימה טוען כי מהפלט עולה שהיו שיחות בין דיאנה לנאשם לאחר האירוע בשעה 19:15, 19:21, 19:29, 19:32, 19:28, 20:13, 20:18, 20:15, 19:15, באופן הסותר את טענת בני משפחתו של הנאשם, לפיה היה עימם בבית. על כך הוסיפה המאשימה את דבריו של הבן יזן שאמר כי הטלפון הנייד של הנאשם בית ביקורו בבית היה סגור. המאשימה טוענת כי יש לדחות את עדותו של יזן גם נוכח הסתירות בין עדותו לבין חקירתו במשטרה, בין היתר ביחס לסיבה בגינה יצא האב מהבית ולענין הטלפון הנייד השבור. כמו כן, בניגוד לנטען ע"י הנאשם ובנו יזן, מחמוד עבאסי העיד כי הנאשם יצא

מהבית לאחר שקיבל שיחת טלפון. המאשימה מפנה לעדותו של השוטר יוסף אמסלם מיום 3.4.17, ממנה ניתן לראות כי לא ניתן היה לבצע איכון לנאשם בשל הסמיכות הגאוגרפית בין מקום הירי למקום בו טען כי שהה.

39. **גרסאותיו של הנאשם:** המאשימה מפנה לפערים בין גרסאות הנאשם והקושי לתת אמון בדבריו. כך למשל בתשובתו לאישום אמר כי אינו מכיר את ס', אך בעדותו אמר כי יש ביניהם היכרות שטחית. במשטרה הוא לא השיב לשאלת מקום הימצאו בבוקר יום 16.11.16 ובהמשך סירב לענות על שאלות החוקרת (ת/25). הוא הכחיש סכסוך עם דיאנה למרות שאישר זאת במשטרה ולמרות שדיאנה אישרה זאת בעדותה בבית המשפט. עוד נטען כי מ - ת/3 ומעדותו של השוטר ערן זקן עולה כי בניגוד לטענת הנאשם, לפיה יצא מביתו ואז הבחינו בו השוטרים, הרי שהוא ניסה להימלט. לפיכך, מבקשת המאשימה לדחות את טענותיו של הנאשם.

40. **אי תפיסת החפצים ששימשו לתקיפת המתלוננים:** המאשימה טוענת כי בפסיקה נקבע כי אין בעובדה שלא נתפסה הסכין בכדי למנוע הרשעת נאשם בעבירה זו. במקרה דנן, המסמכים הרפואיים ותמונות פציעות המתלוננים, וכן ת/16 ו - ת/26 לענין הקליע ו - ת/27 לענין גילוי נוכחות מתכתית בידו של הנאשם - מלמדים אודות אופי הפציעה ומוכיחים מעבר לכל ספק כי הנאשם החזיק בכלי "שסוגל לדקור או לחתוך" הלכה למעשה וכי עדותם של עדי התביעה בענין האקדח הנה מהימנה. באשר לטענת האפשרות כי מדובר בהחזקה כשרה בסכין, טוענת המאשימה כי נוכח הכחשתו של הנאשם בדבר החזקת הסכין ולאור השימוש שנעשה בכלי זה - נשללת מניה וביה חזקת כשרות ההחזקה.

41. לבסוף, ביקשה המאשימה להתעלם מכל טענה הנוגע למסמכים ולעדויות שלא הוגשו במהלך שמיעת הראיות וההגנה הזכירה אותם בסיכומיה, כך למשל בנוגע עם אופן התנהלותה של הסולחה וביחס לנטען אודות מוסטפא ראזלה.

טענות ההגנה

42. ההגנה עותרת לזיכוי הנאשם מכל אשמה וטוענת כי מדובר בשני אירועים נפרדים, שהראשון בהם נופל באופן קיצוני בחומרתו מהאירוע השני, אליו מתייחסות מרבית הראיות שהובאו.

43. **האירוע הראשון - הסכין היפנית:** ההגנה טוענת כי דיאנה העידה שסאמר התנהג כלפיה באופן לא נאות, דבר שהרתיח את דמו של הנאשם, שהגיע למקום זמן מה לאחר מכן. בין השניים התפתח סכסוך ובאו שני אנשים שהפרידו ביניהם, והיא לקחה את הנאשם לרכבה. המאשימה נמנעה מלחקור את דיאנה על דבריה אלה בנוגע לאירוע הראשון, משמע, שהמאשימה קיבלה את גרסתה של דיאנה, ולפיכך, יש לזכות את הנאשם מהאירוע הראשון. כמו כן, בעוכריה של המאשימה גם הימנעותה מהזמנת עבד אבו נאסר לעדות, למרות שהוא נכלל ברשימת עדי התביעה. נטען כי מדובר בעד חשוב מאוד לאירוע הראשון, שאותו ראה מתחילתו ועד סופו. כמו כן, הנאשם כפר במיוחס לו באישום הראשון וחקירתו הנגדית ע"י המאשימה בענין זה חסרת נפקות. לפיכך, העד היחיד שיכול לשפוך אור על המקרה הוא המתלונן, ס' ר', המכונה ס'.

44. ס' תיאר שתוך כדי מאבק הוא תפס בסכין בידו וכך נחתך. כלומר, לא היתה זו פעולה מכוונת מצד הנאשם. ס' תיאר את האירוע כהרמת סכין עליו ולא כדקירה מכוונת או כמתן דקירה עם הסכין. הוא מתאר שהוא תפס את הסכין בידו ואח"כ זרק אותה להר. בהמשך אמר כי שבר אותה בידו לפני שזרק אותה אל ההר. מכל אלה עולה שס' רצה לפרוק את הנאשם מהסכין וכתוצאה מכך נשרט בידו. ההגנה מפנה בענין זה, בין היתר, לעדות ס' בעמ' 224 לפרוט'. ס' אמר כי מי שהיה נוכח במקום הוא עבדל נאצר אבו נג'מה, אך המאשימה נמנעה מלהביאו, למרות שמדובר בעד נייטרלי חשוב.

45. לעמדת ההגנה, ללא כוונה פלילית לא מתגבשת עבירה. הנאשם לא ניסה לדקור או לפצוע את המתלונן ולפיכך כלל לא נתגבשה עבירה פלילית. יתכן שס' חשב שהנאשם מתכוון לפגוע בו ובחר להקדים תקופה למכה. עוד נטען כי המאשימה לא ביקשה להרשיע את הנאשם בעבירה חלופית, ולפיכך, יש לזכותו מהאירוע הראשון. באשר לנשיכה של הנאשם את ס', מדובר בנשיכה מכוונת שבוצעה אך כדי לאפשר לנאשם להשתחרר מלפיתה שלפת אותו ס' בראשו. גם כאן חסרה הכוונה הפלילית.

46. **אירוע הירי:** נטען כי על המאשימה להתמודד עם סוגיה זו בשלושה מישורים - האליבי של הנאשם, העובדה שאיש לא ידע מי הורה כאשר בני משפחת ראזלה התכנסו לאחר האירוע, וחולשת עדותם של עדי תביעה שתיארו את האירוע עצמו, כפי שעלה בחקירתם הנגדית.

47. איהאב ראזלה, נפגע הירי, אינו יודע מי ירה בו. הוא אמר כי נורו עשר יריות או יותר. מדבריו עולה מחדל חקירתו של המשטרה, משום שלמרות שיש מצלמות ביטחון בחניון, המשטרה לא לקחה ממשפחת הנפגע את הדיסקים, והיא מצידה לא מסרה אותם למשטרה. בענין זה טוענת ההגנה, כי יתכן והדיסקים מוכיחים דווקא את גרסת הנאשם ולכן משפחת הנפגע העלימה אותם.

48. ס' העיד במשטרה כי איהאב עמד לידו מחוץ לביתן הגובל בחניון. לעומת זאת, איהאב, שעומת עם דרסה זו, התעקש לומר כי הוא ישב בפנים. מעדותו של א'ב, ובעיקר מדבריו במשטרה, עולה כי הירי בוצע ממרחק של 100-150 מטרים מהמקום בו שהה.

49. קאסם ראזלה העיד שהוא נוהג להגיע לראש אלעמוד בשעה חמש וחצי וכי יש שם כשעה. נטען כי עדותו בענין זה תומכת בעדי ההגנה ובעיקר בגרסת הנאשם, ביחס לזמן ישיבתו בבית גיסתו ויציאתו לכיכר לאחר ששמע מבנו כי יש בעיות בכיכר. קאסם לא ראה מי ירה ולא ראה את הנאשם. דבריו תואמים את עדותו במשטרה, כך שאין להטיל בהם דופי. עוד נטען כי קאסם העיד ששמע ירייה אחת או שתיים, בניגוד לעדות איהאב שהעיד ששמע עשר יריות.

50. חאלד ראזלה העיד שבעת האירוע השני הוא עמד ליד הבנין שבו הם גרים. במשטרה אמר חאלד כי הנאשם הוא הורה, אך בבית המשפט אמר כי היו שלושה אנשים שלבשו כובע על הפנים והוא לא יכל לזהותם. הוא הסביר מדוע נקב בשמו של הנאשם במשטרה, ואמר כי אמר את שם האדם עמו היתה הבעיה. ההגנה טוענת כי הודעתו במשטרה של חאלד, שהתקבלה לפי סעיף 10א, פועלת לרעת המאשימה. זאת, מפאת שקר מהותי של חאלד, שאמר כי הקבוצה

שבקרבתה הוא עמד, היתה במפלס גבוה יותר מזה שעליו עמד הנאשם, וכי בגלל זה הכדורים פגעו ברצפה. ההגנה טוענת כי חאלד הוא העד היחיד שדיבר על שני מפלסים, וענין זה לא נזכר בדבריהם של יתר העדים. כמו כן, לא הגיוני שכדורים שירה יורה שנמצא במקום נמוך יותר יפגעו ברצפת המפלס הגבוה יותר. לפיכך, טוענת ההגנה כי אין להסתמך על הודעתו של חאלד ועל עדותו בבית המשפט.

51. העד ראאד ראזלה העיד כי עמד בתוך חנות, ראה שלושה בחורים, אך לא ראה את היורה, שכן היה חושך והוא עמד במרחק גדול ממנו. כמו כן, הוא העיד כי היו 3-4 יריות. הודעתו הוגשה לפי סעיף 10א, אך אין להסתמך עליה, משום שהוא אמר בה כי הוא נסע עם המכובדים ברכבם, ותוך כדי נסיעה הנאשם ירה 7-8 כדורים באויר ולכיוונם. דברים אלה סותרים את עדותו בבית המשפט ואת יתר העדויות. ההגנה טוענת כי אילו ראאד ביקש לשקר ולא לסבך את הנאשם, הוא היה מעיד כי הוא נסע עם המכובדים במכונית.

52. **האם עומדת לנאשם טענת אליבי:** הנאשם העיד כי הוא ישב בבית גיסו עד שבנו יאזן אמר לו שיש בעיות בכיכר ראס אלעמוד, שאז הוא הלך למקום. המאשימה טוענת כי הירי בוצע מאוחר יותר ולפיכך לא עומדת לנאשם טענת אליבי. בענין זה טוענת ההגנה כי איהאב העיד שהוא ישב בחדר הסמוך לחניון עד לשעה 18:00-18:30. גם קאסם ראזלה העיד שהאירוע אירע בשעה זו לערך. כמו כן, המאשימה לא חקרה את חאלד וראאד לגבי השעה שבה אירע האירוע, והודעותיהם הוגשו אך ורק בענין הזהויה. לפיכך, לעמדת ההגנה, הנאשם פטור מלהתמודד עם סוגיה זו בהתייחס לשניים אלה. יתרה מזו, לטענת ההגנה, שעת ההתקשרות למשטרה אינה רלבנטית, כי סביר שחלק ניכר מהנוכחים כלל לא רצו להזמין את המשטרה לטפל בסכסוך בין משפחות. עוד נטען כי גם אם נניח שדיאנה ניסתה להיטיב עם הנאשם וגיסו של הנאשם ניסה להרחיק עצמו ככל הניתן מהאירוע, כולל המועדים בהם ישבו הנאשם ואשתו בביתם, נותרה עדותו של יאזן, בנו של הנאשם, שאמר כי חבר שלו שלח לו הודעה בפייסבוק על הבעיה בין משפחת נאסר למשפחת ראזלה. ההגנה טוענת כי יאזן הוא עד מהימן ודבריו לא נסתרו. לחלופין, טוענת ההגנה, כי אם לא תתקבל טענת האליבי של הנאשם, יש לקבוע כי נותרה אי בהירות מספקת בענין זה ולהימנע מלזקוף לחובת הנאשם "הפרכת אליבי".

53. **אי ידיעת זהותו של הנאשם לאחר האירוע:** בהסכמת המאשימה הגישה ההגנה שלוש הודעות במשטרה של עדים ומשקלן כמשקל עדות בבית המשפט. מדובר בקרובי משפחת המתלונן: לואי, אחמד וסאמר ראזלה. השלושה העידו כי לאחר אירוע הירי התכנסו בני המשפחה וניסו להבין מה קרה ומי היורה, אך איש לא ידע לומר מי היורה ולא זיהה אותו. כולם חשדו במשפחת הנאשם אך איש לא זיהה אותו. לפיכך, טוענת ההגנה כי המאשימה לא הוכיחה את אשמתו של הנאשם באישום השני. לחלופין, נותרו סימני שאלה המצדיקים לאפשר לנאשם ליהנות מהספק.

דין ומסקנות

54. כפי שעולה מהאמור לעיל, בגרסאותיהם של בני משפחת ראזלה חל סיבוב פרסה לגבי זהות היורה בכל הנוגע לאירועי האישום השני. כזכור, בעדותם בבית המשפט אמרו העדים ס' ר', חאלד וראאד כי לא ראו את היורה או אינם בטוחים בזהות היורה, זאת בניגוד לעדותם במשטרה: ס' ר' אמר בעדותו במשטרה כי ראה את הנאשם יורה לכיוונו ולכיוון בני משפחתו באקדח, שש עד עשר יריות. העד **חאלד ראזלה** לא התכחש בעדותו בבית המשפט לאפשרות כי הנאשם הוא זה שירה אך כאמור סייג את דבריו בעדותו בבית המשפט ולמעשה ביקש לחזור בו מדבריו שנאמרו

בחקירתו במשטרה. צוין כי בהקשר לחאלד ראזלה כי ניכר היה שמאוד לא נוח לעד זה להעיד והיה מוותר בשמחה על עדותו בבית המשפט. כאמור, בהודעתו ת/15, אומר העד חאלד כי הנאשם ואחרים עלו במדרגות וואדי קאדום וממרחק של 15 מ' הנאשם שלף אקדח וירה שש עד שבע יריות. באותה הודעה הוא אף מאשר כי הוא מכיר את זהותו של הנאשם ממגוריו בשכונה. גם **ראאד ראזלה**, אשר העיד בבית המשפט כי לא ניתן היה לזהות את היורה, אמר בחקירתו במשטרה (ת/21), כי היורה הוא הנאשם אשר הגיע לכיוון העד ובני משפחתו, תוך כדי שהנאשם צועק **"איפה הוא"** **"איפה הוא"**, ירה שש עד שבע יריות, ובהקשר זה אמר דברים מפורשים: **"אני מכיר אותו, לא כיסה את פניו ולא כלום ואני מכיר אותו... לבש חולצה עם פסים בצבע חום ושחור ומכנס ג'ינס"**.

55. לעניין מיקומם של בני משפחת ראזלה וא' בתוכם - קיים סימון בתצ"א ת/14, בו מפורט מקום עומדו של היורה וכיוון בריחתו. לעניין המועד המדויק של הירי - קיימים דיווחים למוקד 100 מהם עולה כי הדיווחים הגיעו ביום 17/11/1 בסמוך לשעה 19:45 (דיסק שיחות - ת/29, הודעות ת/31, 33, 34, 37, 12). ב-ת/28 - תמונת זירת הירי - בא פירוט נוסף למיקום היורה ביחס לבני משפחת ראזלה וניתן לראות כי המרחק הנו קצר, עד כ - 50 מ'. ראיות אלה שופכות אור על הזירה בה התרחש הירי ועל שעת הירי, ולגבי שעת הירי - שבאה ממקור אובייקטיבי - יש חשיבות לאור נתוני מחקרי התקשורת שבין הנאשם לאשתו (ת/11). מנתונים אלה עולה כי התקיימו שיחות בין הנאשם לבין אשתו גם לאחר שעת האירוע (בשעות 20:13, 20:18, ולפני כן ב - 19:32 (ועובר לכך)). יש בכך משום ערעור גרסת הנאשם באשר לשהותו בבית גיסו. לכך יש להוסיף העדויות בדבר קיום הסכסוך בין המשפחות (אף איהאב שנפגע בגלו וקאסם ראזלה אשר לא ידע לומר את זהות היורה, העידו על קיום הסכסוך בין המשפחות והסיבה בגינה התאספו בני משפחת ראזלה).

56. יש להעדיף את הודעותיהם במשטרה של שלושת העדים המפורטים לעיל על פני עדותם בבית משפט: ניכר היה כי מעמד העדות לא היה נוח לאיש מהם ועל אף שנורו כלפיהם יריות ובן משפחתם נפגע, הם ביקשו לשים את האירוע מאחוריהם, שכן הנם מבקשים שלא להחמיר את המתיחות בין המשפחות ולא לגרום לסבב אלימות נוסף. ס' ר', למשל, אמר בפתח עדותו כי הוא אינו רוצה להעיד, הוא ביטל את תלונתו, הוא והנאשם חברים שנים ונעשתה סולחה והוא פירש את דבריו לעניין ביטול התלונה בכך שהוא לא מבקש דבר מהנאשם. על אף גרסתו בעדותו בבית המשפט, אמר ס' ר' כי לא שיקר במשטרה (עמ' 194). יש בכך, למעשה, משום אימוץ גרסתו שנמסרה במשטרה. ס' ר', לא רק שבפתח דבריו, כפי שצוין לעיל, ביקש שלא להעיד, אף גילה דעתו במהלך עדותו בדבר רצונו לסיים מתן העדות. ראאד - התייצב רק בעקבות הוצאת צו הבאה, עובדה שיש בה לחזק כוונתו להימנע ממתן עדות בבית משפט כנגד הנאשם (כזכור גובה הודעתו, השוטר כנעם חמוד העיד אודות נסיבות גביית העדות). לגבי חאלד - הוא העיד כי אולץ למסור עדות במשטרה, אינו זוכר מה אמר במשטרה וגילה במהלך עדותו חוסר נחת מהמעמד בו הוא מצוי. יוזכר כי אין מניעה לראות בעדויות העדים הנ"ל הטענות "דבר לחיזוק" כעדויות התומכות זו בזו (ע"פ 2264/09), זאת לצד ובנוסף לסימני השאלה אשר התעוררו מגרסת הנאשם ובני משפחתו.

לצד זאת, שוטרי הסיור ערכו ביקור במקום לעניין תנאי התאורה (ת/4, ת/6, ת/14) בשעות הרלבנטיות. התייעוד מבסס האפשרות לזיהוי היורה בשעה, במקום, ובמרחק הרלבנטיים.

57. המסקנה, אם כן, כי הנאשם היה זה שירה באירוע המפורט באישום השני וגרם לחבלה בכוונה מחמירה באיהאב ראזלה. כאן יש לציין כי אין לקבל את עדותו של הנאשם ועדות בני משפחתו, בהם אשתו וילדיו, באשר לנוכחותו של הנאשם בשעת הירי בבית משפחת גיסו וגיסתו, לצורך שיפור היחסים של הנאשם עם אשתו. עדים אלה ביקשו לצייר

תמונה מלאכותית לפיה הנאשם היה בבית הגיס והגיסה בשעת הירי ממש, והוא הגיע למקום הירי רק לאחר שהירי בוצע ולאחר ששמע על כך מפי בנו שקיבל הודעה על כך מחברו. לאחר ששמעתי את העדים, אני רואה את עדותם של בני משפחת ראזלה כעדויות אמינות ומהימנות ומעדיף עדויות אלה על פני עדות הנאשם ובני משפחתו.

יצוין עוד, בנקודה זו, כי קיים שוני משמעותי לעניין משך שהות הנאשם בבית גיסו וגיסתו: אשתו של הנאשם העידה על שהייה של כ - 20 - 15 דקות (משעה 20:00 או 19:45), הנאשם, בחקירתו במשטרה, ציין פרק זמן בן למעלה משעה (22/ת) ומחמוד עבאס העיד על שהייה בת 20-25 דקות.

58. **באשר לאישום הראשון**, ס' ר' העיד בבית המשפט כי הנאשם הוציא סכין מהכיס האחורי של מכנסיו, הוא תפס את ידו של הנאשם, בעקבות כך נשרט בידו, שריטה שנגרמה לו מהסכין. הוא אף העיד כי הוא תפס את הנאשם ורצה להכות אותו והנאשם נשך אותו וקילל אותו (ראה ת/17 - ת/19). אין מחלוקת כי בין השניים פרצה מריבה שגלשה לאלימות, ואני מעדיף את עדותו של ס' ר' לפיה החתך שנגרם לו ביד, נגרם כתוצאה מסכין ששלף הנאשם ולא כתוצאה מזכוכית שהייתה נעוצה בגדר הסמוכה. מכאן שהנאשם עבר עבירה של פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין במסגרת האישום הראשון. לגבי עבירת האיומים - לא בא לכך בסיס מספק.

59. **התוצאה** היא לפיכך שאני מרשיע את הנאשם בעבירה לפי סעיף 334 בנסיבות סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, ובעבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186 ואני מזכה את הנאשם מעבירה של איומים לפי סעיף 192. **במסגרת האישום השני** אני מרשיע את הנאשם בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיפים 329(א)(1) + (2) לחוק.

ניתנה היום, כה' באדר תשע"ח, 12 במרץ, 2018, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

רפי כרמל, שופט